

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y

REDACCIO

LIBRERIA ESPANYOLA,

Rambla del mitj, 20,

BARCELONA.

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA.

PREU DE SUSCRIPCIÓ.

FORA DE BARCELONA.

Espanya, triestrestre. . . . . 8 rals.

Antillas (Cuba y Pto. Rico). . . 16 »

Estranger. . . . . 18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

CAMBI DE DOMICILI.

¡Per mor de deu no se 'n vajin tant á la fresca!

SISTEMA PREVENTIU.

Podrán robar en los ferro-carrils per falta de la deguda vigilancia: podrán robar al mitj del dia y al mitj de la Rambla, pèl mateix ó semblant motiu: podrán los lladres y malfectors viure més tranquils que las personas honradas que 's fican en política: tot aixó podrá succehir; més no 's dirá ja may que 'l govern actual no practiqui respecte á prevenció las doctrinas que predicava avants de pujar al candalero.

Si vostés al veure que no hi ha res segur, y al considerar que 'ts lladres campan per las montanyas y las carreteras y fins ván ab carril, diuhen que 'l govern no amenassa, ni pega, dispénsinme si 'ls contesto que s' equivocan.

Lo govern amenassa y pega y professa 'l sistema preventiu; y si avuy encare no s' ocupa dels lladres y bandolers, ja se 'n ocupará un altre dia, cuan tinga arregladas altras qüestions que son per ell interessantíssimas.

**

Lo govern prevè en primer lloch las causas que poden tirar-lo terra, y com que professa 'l sistema preventiu y com que primer son las sèvas dents que 'ls sèus parents, s' arrapa á la poltrona com una llagosta.

¡Oh innegable previsió!....

Véu que hi ha partits que no pensan com ell, y aquesta previsió mateixa 'l porta á excomunicarlos y á declararlos ilegals.

Prevéu que 'ls liberals may serán ab ell, y carrega 'l barco de l' Estat de lastre carlista.

Prevéu que la marxa de la civilizació s' oposa als sofismas y á las dictaduras, y 's gira de espatllas á la civilizació y 's fá séva l' ensenyansa y estronca las manifestacions religiosas que no 's basan en lo fanatisme, y fá anar al país de cul-arrera.

Si ab tot aixó no demostra ser partidari del sistema preventiu, com á calumniador demano que vinga la policia y 'm porti á la prevenció.

**

Pero hi ha més.

Lo govern sab que si hi hagués sufragi universal, aniriam á votar, á riscus de que, pèl cap més bó, 'ns duguesin á las Magdalenas; y pèl cap mes dolent nos rompessin una cama.

Per xó animat de una previcció paternal, diu: —Estéuvos tranquils, y si voleu votar feuvos escombriaires.

Y com que no tothom es bó per aquest ofici, resulta que per cada un que vota, n' hi ha 25 al menos que s' ho miran.

Vegin si no han de agrahir la previcció aquesta del govern!

**

¿Ficarse en política?

¿Qu' es cas!....

Lo govern per evitar mal de caps al poble y ab una previcció que 'ns balda posa per cada períodich un fiscal y per cada ciudatá un polisson.

Demane'm drets y ell nos fá torts.

Demane'm constitució; y 'ns dona dictadura

En Cánovas es lo papá de tota l' Espanya; tots nosaltres no som més que néns d' estudi:—nos dona palmetadas, nos fá posar de rodillas; pero aixó si 'u fá tot pèl nostre bè.

**

Encare tè un altre previcció, que demostra que 'l sistema preventiu está en vigor, tal com vá prométre'ns.

Tot aixó de fernes pagar contribucions y contribucionetas y sellos y sellets, consums de la

dreta y desquientos de l' esquerra obeheix á una idea molt laudable.

¡No 'n fariam poch de disbarats si teniam y disposavam de tots los diners que guanyan! Cá no senyors! Res d' aixó.

Es precís no menjar massa: las indigestions son dolentas per las criaturas, y per menjar poch, lo millor y més propi es que la bóssa no soni.

Dirán que alguns, ab aquestas excusas, se resengan los punys de gana.

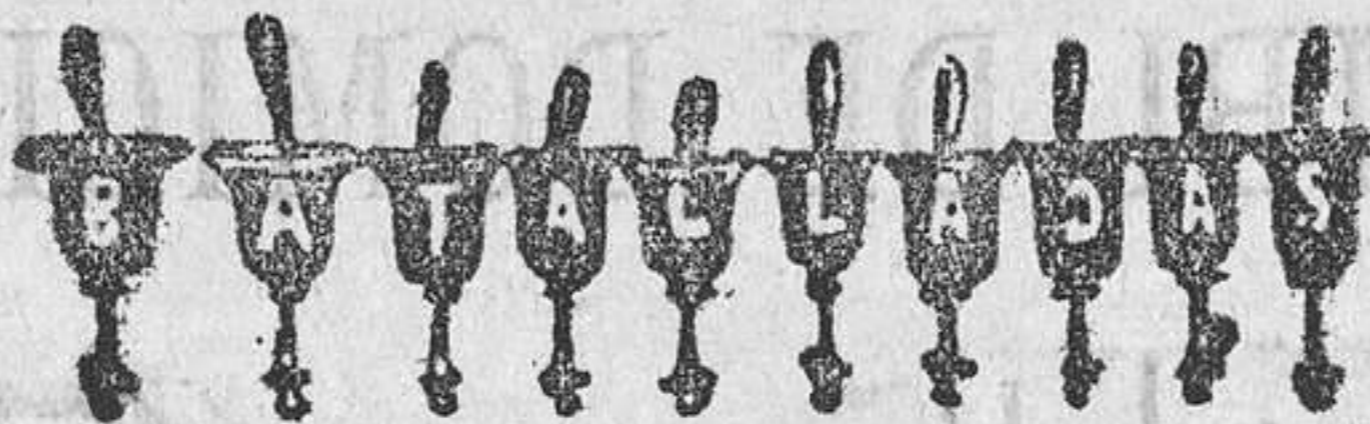
¡Tontos! ¿No 'ns ha deixat per ventura un recurs, lo govern previsor de 'n Cánovas? ¿No hi ha medi sempre de menjar alguna cosa? ¿No menjan los aucells? ¿No pasturan los moltons?

Y donchs..... ¿A pasturar!....

¿Tenim ó no tenim un govern conservador? ¿Y qué vol dir conservador? ¿No vol dir reaccionari? ¿No vol dir retrógrado?

Y donchs anémse'n de una vegada, y no parém fins al cap-de-vall.

P. K.

A la font del Plá de las Comedias ja l' hi han tret un nom.

Ja 'n diuhen la font de la Rata.

Efectivament, molt rata necessita ser l' arcalde que dota á una capital com Barcelona, de una font que seria ridícula en un poble de mala mort.

Tot lo del mon s' acaba.

Fins la font del Vell, qu' era de pedra.

Ja 'u véu Sr. Cánovas!....

Y aixó que vosté es de carn y ossos com los altres.

Dilluns passat vá haverhi á Palacio un gran ball.

Diu un períodich de la situació que pèl buffet tan solzament varen gastarse 60 mil duros.

Ab aquesta cantitat, trenta mil mestres d' estudi, s' haurian fet passar la gana una setmana.

Un entusiasta fill de Figueras, lo jóve y distingit advocat D. Enrich Serra y Casesa, ha publicat un almanach de l' Ampurdá.

Noticias curiosas, descripcions interessants, datos dignes de coneixes y tot lo que contribueix á la gloria de aquella democrática comarca, hi figura de una manera que fá honor á Figueras y al autor del libre.

Desitjém que l' éxit del almanach, que de passada 'ls diré que es fabulosament barato, coronil' esfors del digne fill de Figueras.

Las dugas poesias que publiquem en lo lloch corresponent d' aquest número, son las que feren premiadas en lo Certámen Clavé.

Encare que s' han repartit profusament entre 'ls músichs, creyém prestar un servey á la societat fundada per l' insigne músich-poeta, donant á ellas la major publicitat.

Ja 'u saben donchs: si l' os de la música 'ls pica, avant y á veure si poden guanyá 'l premi.

Un suscriptor de Breda 'ns dirigeix lo següent problema aritmètic:

«En lo poble de San Salvador de Breda hi han 350 vehins escassos y s' hi fan 13 soldats. Ab una quinta aixís, ¿quáns ne tocarian en tota Espanya?»

Al que trobi la solució se 'l fará fill adoptiu de la vila de Breda.

Y 's mirará que l' hi firmi 'l nomenbrament l' actual arcalde D. Adjutori Batlle..... qu' es un balle de noms y de fets.

Lo conegut pintor Sr. Batistuzzi, diuhen que obra una classe de perspectiva.

Ja veurá Sr. Batistuzzi, obri tantas cátedras com vulga; pero sobre tot no n' ensenyi al govern d' aixó de la perspectiva.

Miri que fora capás de pintarnos una urna electoral y una llistas, y fernes creure que son de debó!....

Los neos ja están tramant una nova pelegrinació á Roma, que perpetrarán lo próxim istiu. Ja 'ns ocuparem d' ells.

Perque si ells no están escarmentats, nosaltres tampoch.

Articles de la Constitució de Turquía: «Art. 9.º Tots los otomanos disfrutaran de la llibertad individual, mentres aquesta no perjudiqui á dels demés.

»Art. 11. L' estat protegeix lo lliure exercici de tots los cultos.

Art. 15. L' ensenyansa es lliure. Tot otomá es lliure de seguir cursos públichs ó privats.»

Francament, si en Cánovas havia de durar massa, 'm feya turch.

No més faltaba que robessin en lo carril de Martorell.

Y ja hi han robat.

Es una delicia, l' anar á primera.

Y hasta ab aixó, hasta ab aquesta falta de vigilancia s' hi véu la má carinyosa del govern.

¿A tercera tothom!

Aixó sí: are á tercera val tant com antes á primera.

Lo dia 11 de aquest mes, los que més por tenian pe la fi del mon eran los neos y ratas de iglesia.

A pesar de tot si mort algú, escoltéulos:

—Ditxós ell, que are está millor!

Lo Sultan ha suprimit lo ministeri d' Hicienda de Turquía.

Nosaltres no som tant económichs.

Podrém no tenir un xavo; pero passarnos sense ministeri d' Hicienda, es impossible.

May siga sinó per colocá 'ls amichs.

En Dorregaray y altres cabecillas s' han fet moderats histórichs.

¿Ojo Sr. Cánovas!

Miri que aquets carlins són capassos de sequestrarli la cartera.

Per donar qualsevol decret que mati la llibertad, lo govern no necessita més que un instant.

Un instant per firmar-lo.

Per cambiar un ministre, lo govern ha necessitat més de un mes.

Y per calmar als descontentos que ha ocasionat lo cambi, necessitará tota la vida, y potser l' hi costi la pell.

¿Oh governs sabis, forts y poderosos!

A Murcia, las llistas electorals no son altra cosa que las llistas de defuncions ocoregudas en l' espay de vuit ó déu anys.

A pesar de tot á casa de la ciutat las han encabessadas ab l' epígrafe d' «Eleccions.»

«Tal vegada, diu un períodich, per las oficinas s' hi trobin las llistas electorals, que per equivoció digan: «Defuncions.»

LOS LLENYATERS.

Recorte de un temps miller.

CORO DESCRIPTIU PERA ESSER CANTAT Á VEUS SOLAS.

Ja s' ha post l' estel del dia;
ja han tocat l' Ave María;
y l' alegre ventijol
escampant va per la plana

l' argentada boyra blana
que matisa 'l naixent sol.

Jornalers los bon feymers
deixau lo llit:
al treball correu llaugers:
morí la nit.

Carrater diligent, enganxa al carro
lo matxet aixirit y 'l fort navarro.
L' animós matxeter lo bast, viu, posa
á la bestia que brega neguitosa
ab. l' enfadós mosque.
Y arriban llenyaters;
y corre la maynada,
que pren com jorn de festa la diada;
y acuden carboners.
¡Y l' avi serradó fins vé ab la colla!
¡Tót bull! ¡Tót se remou! ¡Tót se sorolla!
¡Que feyna que farem!
Marxem al bosch, marxem.

Los carros són á punt;
las eynas carregadas;
magallas y destrals ben esmoladas.
Amunt, minyons; amunt.
Las massas y 'ls tascons
farán avuy faixinas
dels rourers de cent anys y las alzinas;
dels pins farem tions.

¡Que feyna que farem!
¡Marxem al bosch, marxem!

Lo jove matxeter
la récu alegre arria;
y al so dels esquellins, tot fent sa via,
ne canta falaguer
la cansó de la virondó

de la virondela,
Ne canta la cansó
de la virondela,
de la virondó.

Jo conech una donzella,
lo séu nom no os diré nó,
la virondela;
que per mor de un hereu guapo,
lo mes rich de tot lo lloch,
la virondó,
va deixar á un pobre mosso,
lo séu nom no os diré, no;
la virondela.

Trist marxá á llunyanas terras;
y en la mar trobá la mort,
la virondó.

Ja á lo bosch hem arribat.
Ansia á las feynas,
joves, vells de tota edat,
mans á las eynas.

¡Cops arreu! plens de coratge,
rabejem nostras destrals;
brossas, socas y brancatge
faran cap al fogueral.

Y los uns amplas socas senyalan
que reservan per fusta de obrá,
L' altre 'ls pins per lo peu xarraqueija
y entre crits ab la corda 'ls abat.

Del rebuig, dels brancalls y arrelada
fan la pila los bons carboners,
apilant los tions tots per testa,
qu' es sabut que així 'l foch pren mes bé.

Ansia noys; arribá l' hora.
Foch, baillets; caleu y fora.

Que no s' esbenti—que no s' esbravi;
minyons, hi som.
Tapia prompte—sino vols ferne
carbó fumós,

Lo foch la llenya cou.
La flama per tot llepa.
¡Cóm bufa! ¡Cóm se mou!
¡Mireu que brillant trepa!
¡Cóm gira aquí y allá!
¡Quin bo fa cuan s' aferra!
Valents, á currullá.
¡Au, terra! ¡vinga terra!
¡au terra fins demá!

Que no s' esbenti—que no s' esbravi;
minyons, hi som.
Tapia prompte—sino vols ferne
carbó fumós.

Ja lo sol s' en va á la pesta;
ab quietut la nit s' acosta,

deixem tots lo bosch pelat,
y emprenguem ab alegria
cap á casa nostre via,
que 'l jornal havem guanyat.

Y al sonar dels esquellins,
tot cantant cansons novellas,
lo cami s' empren lleuger;
y al sonar dels esquellins,
cantant goigs y caramellas,
viu felís lo llenyater.

CATALUNYA.

CANTATA,

Lema:
TEMPS NOUS, GLORIAS NOVAS.

I.

Ja l' astre rey destrona
sa cabellera d' or;
los aspres pichs llumena,
y 'l riu, mirall de plata,
sa hermosa llum retrata,
sa llum d' encés color.

La nit s' allunya,
canta aixirida
la cadenera,
canta lo gall;
y Catalunya,
sempre feynera,
brava y ardida
se 'n va al treball.

No es la superba dama que algun dia.
lluytava á foch y á sanch:
no són avuy los fréstechs almugavers
sos aspres cortesans;
ja en lo castell los negres corbs no alejan
entorn de un trist penjat,
ni las galeras surten de la platxa
de guerra crits donant;
ni en cinturons de pedra s' asfixian
las vilas y ciutats;
ni la blavenca volta sols esqueixa
lo cim dels campanars.

Mes Catalunya es viva encare
lluyta constant;
la llibertat, sa santa mare
la impulsa avant.

II.

Lo camp oneja
cubert de blat:
lo ví rojeja
trayent espuma
l' airet perfuma
lo fruyt daurat.
Fins de las penyas
brolla l' esplet:
feynas farrenyas
duras suhadas
de treballadas
may han distret

al fill de nostra terra,
que ab la materia en guerra,
uneix galans cantadas
als cants de l' auccellet.
Tra, la ra lá
¡Visca 'l treball!
Tra, la ra lá.

Quan la masía
mira que aumunt
lo fum envía,
sa llar honrada,
sa esposa aymada
contempla al punt.
Y 'ls jorns de festa
—jorns de consol,—
sens fatich resta,
si ab la que adora
pot sols un, hora
seguir lo vol
lo vol del ball de plassa
que 's forma y desenlassa,
al so de la tenora
y al so del fluviol
Tra, la ra lá
¡Visca l' amor!
Tra, la ra lá.

III.

Tan enlayre com del temple
n' es lo cim del campanar,

la superba xameneya
trau l' encens del sant treball.
Lo teler ne traqueteja,
las calderas van roncant:
de la gloria de la pátria
las fogaynas són la llar.
Rebrunzetas van las rodas,
tot tremola á són voltant,
y entremitj d' aquell estrépit
l' obrer canta adelarar.
Trich trach, trich trach,
¡Visca 'l treball!
Trich trach, trich trach.

Catalunya despullada
ja pèl món may anira:
cull lo cánem, lo fil fila
y's teixeix vestit real.
Als agravis que l' hi feren,
ha respost com ella sab,
donont honra als qui arrencaren
l' antich ceptre de sas mans.
Sos palaus avuy adorna,
y hasta adorna llurs palaus
ab las galas de la industria
y ab las joyas de las arts.
Trich trach, trich trach,
¡Gloria al treball!
Trich trach, trich trach.

IV.

Mentres xiulant l, espay travessa
locomotora com lo vent,
sarpa del port la nau ayrosa
que deixa estela al detrás séu.
Planas y monts, barranchs y timbas
l' una traspassa rebrunzent:
l' altra ab lo tall de forta quilla,
blavas onadas mitj-parteix;
Fruyts de l' enginy de Catalunya,
qu' en Catalunya no cabent
van sobreixint, en tant que escampan
de novas glorias grans retrets.
¡Avant! ¡Avant!
¡Visca 'l comers!
¡Avant! ¡Avant!

¡Oh mariner qu' en mar llunyana
dalt de la gavia estás atent!
Quan lo fibló de l' anyoransa
sents ¡ay! que 't punxa 'l cor fidel,
pensa que 'l buch en qué navegas
es Catalunya, en moviment,
que per la mar recerra altiva
com ans gloriosa l' Univers.
Y al arribar á estranya terra
l' espay aixorda ab tos accents:
¡Un cant de pau y un cant de gloria,
y una abraçada als fills de Déu!
¡Avant! ¡Avant!
¡Gloria al progrés!
¡Avant! ¡Avant!

Aném á extractar una carta que 'ns envian
de Caldas de Montbuy.

Al principi del present any l' arcalde convo-
ca á quatre dotzenas de vehins.

—Senyors, diu poch més ó menos l' Ayunta-
ment ha cobrat certa cantitat y ha pensat gas-
tarla en acabar la capella de Sant Fulano de tal
(Rumors) Per lo tant, lo dia dels reys posa-
rem la primera pedra....

—Jo 'm creya que anava á dir que posariam
la sabateta al balcó, vá fer un de la reunió in-
terrumpintlo....

(Rissas, riatllas, crits de l' alcalde, tos de
tant riure, cops de pèus de la autoritat. Se res-
tableix lo silencio.)

L' arcalde continúa:

—Pues si com deya hem pensat gastar aques-
ta cantitat en acabar la capella de....

—Escolti exclama un dels reunits: ¡no val-
dria més que per comte de gastar aquests quar-
tos ab sants y capellas, se 'm pagués la cibada
que vaig entregar als carlins?....

Un concejal;

—Era podrida.

Nou escandol, nous crits, sorroll, estrépit y
rebombori. L' arcalde pega manotadas ab aca-
lorament, gira 'l tintor y s' embruta 'ls panta-
lons. Cremat com un cabo d' realistas, exclama:

—Vet' aquí lo que té tractar ab ximplés!

Un contribuyent delicat:

—Demano que s' escrigan aquestas paraulas: demano que s' escrigan las paraulas del señor Alcalde.

Lo secretari:

—No 's poden escriure: lo tinter s' ha vessat y no puch sucra.

L' alcalde 's cubreix: abandona la sala, y la reunió encare riu.

La próxima senmana se posará en escena en lo teatro del Circo la zarzuela fantástica d' espectacle Azulina sensa escasejar gasto de cap mena la empresa. Trajes de luxe, decoracions del nostre país y amich Sr. Soler y Rovirosa y direcció del mestre Sr. Breton, son garantia perque tothom diga ¡Cap al Circo falta gent!

L' Ajuntament de 'n Ciutadilla, que sense sufragi universal vá colarse en l' Ajuntament, vá perpetuar la seva memoria ab un monument.

La font de ferro colat de la Plassa Real.

També vá colars'hi del mateix modo en Girona y també ha erigit un monument commemoratiu:

La fonteta de ferro colat del Plá de las Comedias.

Ell es encare més económic que 'l marqués de Ciutadilla.

Alsar un monument de molta elevació constituheix una idea equivocada.

Per mirarlo, s' ha d' aixecar la vista.

La qüestió estriba en humillar al poble: per xó la font de 'n Girona, si volen mirarla han de baixar lo cap. ¡Ah orgullós!

¿Y que me 'n diuhen del vehinat que té la font?

Al costat l' orinador.

Aixó sol convida á beure un trago.

A casa de un que vén drapots y ferro-vell:

—¿Tindrian per casualitat una font de ferro venturera?

—¿Per ahont la vol D. Manel?

—Pél Plá de las Comedias.

¿Los tres toms!.....

Un pelegrí que vá anar á veure la benedicció del bestia, exclamava:

¿Mira! Aixís mateix á Roma varen benchirnos á nosaltres.

Are, segons sembla, resulta que la Diputació Provincial ha escombrat als escombriaires que hi havia á las llistas electorals, de Barcelona.

De modo que are que ni escombriaires hi haurá, las eleccions de Barcelona prometan.

Prometan ser unas eleccions molt brutas.

Llegeixo en un periódich:

Un periódich de Valladolid anuncia l' enllás de una cega ab un coix y manco.

«La novia porta un dot de 62 mil duros: lo novi es pobre.

«Lo mateix ha succehit ab la situació y 'ls conservadors. Lo ser coixos no 'ls ha privat de corre darrera de la fortuna, ni 'l ser mancos de ficársela á la butxaca.»

Un que en unas eleccions varen rómpreli 'l bras, se queixaba de que no tingués vot en las próximas eleccions.

—Ja veig que vosté sent manco, no pot ser escombriaire. ¿Es capacitat al menos? ¿Es contribuyent?

—No senyor, soch manco, y soch *ex-voto*.

A la Universitat de Manila, han prohibit l' obra de *Medicina legal* del Dr. Mata, alegant qu' es impia.

¿Tremolo!

Lo govern es capás lo millor dia de portarme á Manila, y á Manila son capassos també de prohibirme per impio.

En Cánovas vá haver de guardar llit un dia de la passada senmana.

Estava refredat.

¿No veuhen com los dictadors també 's refredan?

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endevinallas dignas d' insertarse 'ls ciutadans Mariano Cenderat, La nena, R. Tibet, Embolica-tronas, Balabiet, D. Cantis de V, Noy maco, y Un músich de trampas.

Las demés que no 's mencionan no 'ns serveixen.

Ciudadá C. de Angunias: Insertaré molta cosa de lo que 'ns envia: Breu: La poesia de vosté, també.—A. de Gatuellas: Fluixeja —J. Gros: Ja 'ns ho han enviat d' altres.—Saltimbanqui: Hi anirá un anagrama.—Xich de l' iglesia: Inseriré molta trencacloscas.—Paradalso: Alguna cosa hi anirá.—Boixompifaig: Sense ser dolent es molt inferior á lo que vosté sab fer.—J. Jordá: Publicaré algunas cantarelles.—Guerrero Veterano: Y un epigrama de vosté.—Perico Matalassé: Y la seva possiata.—M. Carbonera: Hi ha melts versos que necesitan croscas: van coixos.—Bacallá: Es algo trasnotxat.—Ciudadans Misthert, Foto-miniatura, Músich de las trampas, Noy maco, D. Cantis de V, Balabiet, Jacas Bort, A. del Xino, Guayta mercats; Damajuana, Casat de nou, Rosegasolas, Frigerio, Tapias, Opus, P. de ca 'n Jorba, Estanya-paellas, Oriñip, Flautins destrepats, Sabater pelon, Mister Repica, C. Sersat T., Noy de la montanya, Oinotna, F. F. Ureineta, Terrent sense aygua, Gripau, R. Picolis, R. F., C. Parraeh, Athos Caretto, Un del planeta Venus, Rebech, S. P., Balabi, Pa mut, A. Font, Cap Cigrany, B. Rappuf y Opolí: Lo que vostés envian aquesta senmana no 'ns serveix pas: Ciudadá Piam: De vosté insertaré una cantarella.—Estátua: Hi anirá un problema.—Pep pi: No podem complaure' l més de lo qu' hem fet.—D. Jaume 'l Conquistador: Hi anirá una cantarella.—Tinter màgich: Idem trencacloscas.—Embolica tronas: Y alguns epigramas.—R. Tibet: Y un de séu arreglat.—La nena: Hi anirá una pregunta.—M. Cadenet: Insertaré lo problema. E. Badia y C: Un epigrama y un quento hi anirán.—Sasac: Insertaré la fabuleta.—Mestre Jan: Insertaré un epigrama y la tortura.—M. G. No podem insertar més que una cantarella.

SOLUCIONS

Á LO INSERTAT EN L' ULTIM NÚMERO.

1. TORTURA GEREERAL.—Escar-ola.
2. ANAGRAMA.—Raim. Mira. Armí. Rima.
3. TRENCA CLOSCAS.—Batalladas.
4. PROBLEMA ARITMETICH.—23 feligresos,
5. XARADA I.—Pas-ta-na-ga.
6. ID. II.—Ma-ra-ve-lla.
7. ENDAVIDALLA.—Oca.

Han endevinat totas las solucions los ciutadans C. de Angunias Músich de las trampas Adan Eva y C.: menos la 4 Mama-dits, Nogué que no fá nous, Mister Repica y Tinter màgich: menos las 2 y 4 R. Malla, R. Tibat y P. de Arbós: menos las 4 y 6 Dos flautins y Oriñip: menos las 6 y 7 Mister Gatuellas: las 1 3 5 y 7 Ciudadá '721, Mestre Jan y Estanya paellas: las 1 3 6 y 7 Pubilla de ca 'n Torba y C. Opus: las 3 5 6 y 7 Estudiants Rubinsons: las 1 2 3 y 5 Lamparilla: las 1 3 y 7 Igualadí Pasmát, Sasac, E. Badia, Tapias, Barberillo de Badalona, Frigerio, y Rosega solas: las 1 5 y 7 Casat de nou: las 3 5 y 6 Damajuana: las 1 y 3 B. de dos camas, Titella, Guaita Marents, Noy maco, Ninot de Capsa, Amich del Xino, D. Cantis de V: las 3 y 5 un gatet: las 3 y 7 Jacas Bort: las 1 y 7 Balabiet: la 3 no mes un noy de la montanya, Casulá, Enriqueta Costurera, Foto-miniatura y Misthert: y la 1 no més Dit mossegat.

TRENCA-CLOSCAS.

Coca — Oli — Col

Ab aquets tres comestibles formar una cosa que desitja un cessant sobre totas las demés.

LLEPA FILS.

SINONIMIA.

Un que 'l feu tot lo govern, tenia una tot molt bona, y los prengué á la minyona fentne senyas al Isern.

Que l' ba tot l' hi feu notar anantli per lla á la vora y quan l' Isern vá ser fora, gran repulsa l' hi vá dar.

Té cinch llettras... tens la pista: la solució es prou bèn vista.

LL. M.

TORTURA CEREBRAL.

Hi havia en una taula una perdui sancera y un subjecte feu una posta dihen que se 'n menjaria la millor part, deixant després sancera la perdui. ¿Com s' esplica aixó?

GUIXÉT PUBILL.

PROBLEMA ARITMETICH.

Dos cavallers d' industria, anaren á exercir son ofici á casa de un taberner bastant acomodat y el 's dos com ere natural, amos del camp, allá ferén de las sebas aprofitant l' ausencia del duenyó. Arribats en lo centro de reunió de sa calanya l' un reparteix 22 duros entra 'ls demés y l' altre ne reparteix entre tots també 64; fota aquesta divisió. de las suadas ó barrejas del pobre taberné, se juntaren los dos per veurer á quant ascendia lo residuo del capital robat, y se trobaren que el segon havia quedat ab lo ters de 'ls diners que tenia el primer després de repertits los 22 duros: sent aixis que tots dos s' habian apoderat de una mateiya quantitat, ¿quina era aquesta y quant en junt habian bir-lat?

MARIANO CADENET.

XARADA

I.

Ma prima es lletra vocal,
ma dos, es un arbre espés,
ma tercera es sempre un mal,
y á la cuarta ni hi tinch tres
Més, si no escrius un total
bèn escrit, no miris res.

ESTANYA-PAELLAS.

II.

Sense primera, en las solfas
sens segona fa un veneno,
sens tercera, á la criada,
la tot ha fet, aquets versos.

ZARANDIETA.

ENDAVINALLA.

Me veurás sempre en porró
en piropo sempre hi vaig,
y 'l cobart damunt me té
per més que 'm vulga deixar.
May surto de polisson,
y á la qua no hi vaig may,
de segur m' estás veyent
si es que 'm vols endavinar.

PIOM.

(Las solucions en lo próxim número).

Imp. de Enrich Villegas.—Pelayo, 30.—Barcelona.

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.